



ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೈದಾಳ ಕೆರೆ ಪಕ್ಕದ ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಮಲಗಿರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಉದ್ದಕ್ಕು ಹರಡಿದ ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೇ ಬೆಳೆದ ಪ್ರೋದೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಸು, ಕುರಿ, ಮೇಕೆಗಳು ಮೇಯಲು ಹಾಯ್ಯು ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಕಾಲುದಾರಿ ಕಂಡಿತು. ಇಂದನೆ ಈ ಮೈದಾಳ ಕೆರೆಯೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಹ್ಯಮಂಜುಳ ದಿವ್ಯ ಶೈಥಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂಟಿದ ಆ ಬದಿಯ ಬೆಟ್ಟ ಶೈಥಿದ ಬೆಟ್ಟ ಇರಬಹುದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಇವೆರಡೂ ಮಾಚಿಯಕ್ಕೆ ಪದ್ಭಾವಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ವೋದಲೇ ಇದ್ದವು.

ಮತ್ತೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಬಂಡೆ. ಕೊಟೆಗೊಡರೆ ವಾಯ್ಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆರೆ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಯ ಒಡಲಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೆರೆಗೆ ಇಳಿಜಾರಾಗಿ ಇಳಿದ ಬದಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ಯಾಹತ್ ಬಂಡೆ ನಿಂತಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತನೆಯ ಮಾಸಲು ಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಶೈಥಿಂಕರರ ನಿಂತ ಭಂಗಿಯ ಕೆತ್ತಣಳು ಬಳ್ಳಿದಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಳಿವಂತಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಬಂಡೆಯ ಬಳಿಯೇ ಏರಡು ಮುರಿದ ಶಿಲಾಸ್ತಂಭಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿದ್ದವು. ಅವು ಜೈನ ಬಸದಿಯ ಮಾನಸ್ಯಸ್ತಂಭಗಳಿಂತ ಕಂಡವು.

ಶಿಥಿಲ ದೇವಾಲಯ

ಈಗ ವಧುರಿಗೆ, ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕೊಳದ ಆ ಬದಿಗೆ ಪ್ರೋದೆಗಳ ನಡುವೇ, ಬೀಳುವಂತೆ ಬಾಗಿದ ಕಂಬಗಳ ಒಂದು ಶಿಥಿಲ ಮಂಟಪ ಕಂಡಿತು. ಮಂಟಪದ ಹಿಂಬಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಂಡೆಯಿತ್ತು. ಬೆಟ್ಟಿದಿಂದ ಇಳಿದು ಅತ್ಯ ನಡೆದೆ ತೋಲಿಗಂಬಗಳು ಮುರಿದು ಅಭಿಧವಾಗಿ ನಿತಿದ್ದವು. ಪ್ರೋದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಡೆದ ಪದ್ಭಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಶೈಥಿಂಕರರ ಮೂರ್ತಿ ಪೂರ್ತಿ ಹಾಳಾಗಿದ್ದು ಕಂಡು ಅತ್ಯಾಶಯ ಮತ್ತು ವಿಷಾದ ಬಟ್ಟಿಗೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಶೈಥಿಂಕರ ಹೀರಿದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಲಿಗಳ ಕೆತ್ತನೆ ವೀರಪಾವಾ ಕಂಡಿತು. ಎಡಕ್ಕು ಬಲಕ್ಕು, ಮುಂಗಳ ಮುಂಗಳುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಏರಡು



ದೇಗುಲದ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಆಸೆಗಳ ನಡುವಿನ ಶೈಥಿಂಕರ ಮೂರ್ತಿ

ಹಲಿಗಳ ಕೆತ್ತನೆ ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಹಿರಂದ ಬಗಲಿಗೆ ಏರಡೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನೆಯ ಮುಖ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾಲಿನ ಕೆತ್ತನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಳಾಗಿದ್ದರೂ, ನೇರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಶೈಥಿಂಕರರ ಎದಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತೆರೆದ ಹಸ್ಗಗಳು ಕಂಡವು. ಇವು ಹಾಳಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಶೈಥಿಂಕರರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾರ್ಥ, ಸಪರಗಳ ಹಡೆಯೆ, ಭೃತ್ಯೆ, ಇಲ್ಲ ಮರವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವತಿಲ್ಲ; ತುಳಬಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಅದನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿದಂತೆ.

ಮತ್ತೆ ಹಿಂಬಂದಿಯಿಂದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿ, ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ. ಕೆರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಯ್ಯು ಬಂದ ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ, ಏರುಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಮರೆಸಿತ್ತು. ಇಡೀ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಕ್ಷುಭು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೇಸುವವರಿತ್ತು. ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಶೈಥಿ ಹೆಂದು ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಅಜ್ಞರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪದ್ಭಾವತಿ ಕೆರೆ

ಮೈದಾಳ ಕೆರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವಾದ ಕೆರೆಯಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡಿತು. ನನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಕೆರೆ ಕಂಡಿತು. 'ಗೌಗಳ ಟೆರೆನ್' ಮ್ಯಾಪ್ ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಸ್ವಭಾವಾದೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಕೆರೆ, ಬೆಟ್ಟದ ತಳಭಾಗದ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರೆದು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಇದೇ ಮಾಚಿಯಕ್ಕೆ ಬಸದಿಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಿಂದು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕೆರೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಮಂದರಗಿರಿಯ ಭೇಟಿ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಮುಗಿಯುವತಹದ್ದಾಗಿರಲ್ಲ. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮಂದರಗಿರಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೇ. ಮೈದಾಳ ಕೆರೆಗೆ ಇಳಿದುಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅತಿ ಪುರಾತನವಾದ ಪ್ರಟ್ಟ ಶಿವಾಲಯ ಕಂಡಿತು. ಅದರ ಒಳಿಯೇ ಏರಿನಿಂತ ಪ್ರೋದೆಗಳ ನಡುವೇ ಮುರಿದು ಮುಕ್ಕಾಡ ಮೂರೂ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಹೆಣ್ಣು ದೇವತೆಗಳ ಎಂಟು ಮಾಲಿತಿಗಳು ಕಂಡವು. ಏಳು ಹೆಣ್ಣು ದೇವರ ಸಮಾಹವನ್ನು 'ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದುಂಟು. ಇಲ್ಲಿರುವುದು 'ಅಪ್ಷ ಮಾತೃಕೆ'ಯಿರಬೇಕು. ಅಪ್ಷಮಾತೃಕೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೂ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿದೆ.

ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬಂಡೆಗಳ ಮೇರೆ ಏರುವುದು ನನಗೆ ಶಿಷ್ಟಿ ಮೈಸ್ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮುದಗೊಳಿಸುವ ಮಂದರಗಿರಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನವಿಕರಣದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಗೆ ತಲುಪುವ ಹೊಸ ಮೋಡರು ರಸ್ತೆ ನಿಮಾರ್ಗಿಸಿದಿತ್ತು. ಜೈನಮನಿಗಳು ತಪಸ್ಯ ಮಾಡಿದ ಈ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳ, ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಿಬಲ್ಲ ಬಸದಿ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ, ಹೀಗೆ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತ್ತು.

ಇಂಗ್ಲಿಝ್‌ನಿಂದ ಕಸ್ಟಡ್‌ಕೆ: ನೇಮಿಚೆಂಡ್

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in